

17 JAN 2012

bericht op brief van: 13 december 2011

uw kenmerk: 201111800/1/H4

ons kenmerk: 12001423

afdeling: Water en Natuur

bijlage(n): 1

behandeld door: mr. H.G.O. Hinderink

doorkiesnummer: 0118-631979

onderwerp: verweer beroep Zuid-Beveland/Dijkvak
Oostelijke Sloehavendam/Kaloot;
Waterwet/Goedkeuringsbesluit

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Postbus 20019
2500 EA DEN HAAG

verzonden:

13 JAN. 2012

Middelburg, 12 januari 2012

Hoogedelgestreng college,

In uw bovenvermelde brief verzoekt u ons ingevolge artikel 8:42, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht, een verweerschrift in te dienen met betrekking tot bovenvermelde beroepsprocedure, gericht tegen ons besluit van 21 september 2011, met kenmerk 11112575. Hierbij dienen wij het verweerschrift in.

In dit verweerschrift wordt verstaan onder:

- de vereniging : de "Vereniging Redt de Kaloot", gevestigd te Borsele, appellant;
- het waterschap : het Waterschap Scheldestromen, gevestigd te Middelburg, beheerder van het dijkvak waarop het projectplan betrekking heeft;
- ons college : het college van gedeputeerde staten van de provincie Zeeland, gevestigd te Middelburg;
- het projectplan : de "Planbeschrijving Oostelijke Sloehavendam/Kaloot (Zuid-Beveland), verbetering steembekleding", zoals voorbereid door Arcadis, Infrastructuur, milieu en gebouwen B.V. en het projectbureau Zeeweringen, vastgesteld door de algemene vergadering van het waterschap en goedgekeurd door ons college.

Wij zullen in dit verweerschrift achtereenvolgens aandacht besteden aan de volgende aspecten:

- besluitvorming en procesverloop;
- ontvankelijkheid van het beroepschrift;
- nut en noodzaak van het projectplan (versterking dijkvak);
- ontwerp-keuze en alternatieven;
- gevolgen van het werk voor de natuur, flora en fauna;
- vergelijking met het dossier "Westerschelde Container Terminal";
- de beoordeling dat geen milieueffectrapport behoeft te worden gemaakt (mer-beoordelingsbesluit).

Besluitvorming en procesverloop

Bij besluit van 30 juni 2011 heeft de algemene vergadering van het waterschap het projectplan "Planbeschrijving Oostelijke Sloehavendam/Kaloot (Zuid-Beveland), verbetering steembekleding" vastgesteld.

Bij besluit van 14 september 2011 heeft het dagelijks bestuur van het waterschap, in het kader van het projectplan, een besluit inzake de mer-beoordeling genomen ingevolge het Besluit-mer 1994, zoals laatstelijk gewijzigd per 1 april 2011 (hierna: het mer-beoordelingsbesluit).

PROJECTBUREAU ZEEWERINGEN		ACTIE	INFO
BATELA COTWINSOET			
PROJECT MANAGER			☒
WAARDER PROJECTBEHEERSING			
SECRETARIAAT			
TECHNISCH MANAGER			
OMGEVINGSWAAKMEESTER			☒
PROJECT MANAGER			
COORDINATOR			
TECHNIEK (incl. Inhoudelijke Ontwerp)			
TECHNIEK (incl. Inhoudelijke Keuzes)			
TECHNIEK Adviseur Technisings			
VOESCHRIEF no. PZDBB 120219			
CIRCULATIE MAP			

Bij besluit van 16 september 2011 heeft ons college, in het kader van het projectplan, aan het waterschap een vergunning verleend ingevolge artikel 19d van de Natuurbeschermingswet 1998 (hierna: de Nb-wetvergunning). Een afschrift van deze vergunning is als bijlage bij dit verweerschrift gevoegd.

Bij besluit van 21 september 2011 heeft ons college het projectplan goedgekeurd.

Tegen dit besluit heeft de vereniging bij brief van 8 november 2011, bij de Raad van State ingekomen op 10 november 2011, beroep ingesteld. Daarbij is tevens beroep ingesteld tegen het mer-beoordelingsbesluit.

Overwegingen

Zoals in het projectplan is aangegeven voorziet dit plan in maatregelen ter versterking van het dijkvak Oostelijke Sloehavendam/Kaloot met een lengte van 3,2 km, dat is gelegen aan de noordzijde van de Westerschelde, langs het industriegebied Vlissingen-Oost, ten westen van de kerncentrale Borsele.

Het werk maakt deel uit van het project Zeeweringen. Hierin werken Rijkswaterstaat en het waterschap samen aan noodzakelijke versterkingen van primaire waterkeringen in Zeeland.

In 2007 zijn in het kader van het project Zeeweringen in het Sloegebied reeds de dijkvakken Westelijke Sloehavendam en Van Cittershaven verbeterd.

Het onderhavige dijkvak grenst aan de Westerschelde, dat is aangewezen als Natura-2000 gebied.

Ingevolge artikel 5.4 van de Waterwet geschiedt de aanleg of wijziging van een waterstaatswerk door of vanwege de beheerder overeenkomstig een daartoe door hem vast te stellen projectplan.

Ingevolge artikel 5.5 juncto artikel 5.7 van de Waterwet behoeft een projectplan tot aanleg, verlegging of versterking van primaire waterkeringen de goedkeuring van gedeputeerde staten.

De goedkeuring kan ingevolge artikel 10:27 van de Awb slechts aan het projectplan worden onthouden wegens strijd met het recht of op een grond, neergelegd in de wet waarin of krachtens welke de goedkeuring is voorgeschreven.

Ontvankelijkheid

Ingevolge artikel 5.13, eerste lid, van de Waterwet, in samenhang met de artikel 8:1 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb), kan tegen de in het geding zijnde besluiten door een belanghebbende beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

Ingevolge artikel 1:2, eerste lid, van de Awb wordt onder belanghebbende verstaan: degene wiens belang rechtstreeks bij het besluit is betrokken. Ingevolge het derde lid van dit artikel worden ten aanzien van rechtspersonen als hun belangen mede beschouwd de algemene en collectieve belangen die zij krachtens hun doelstellingen en blijkens hun feitelijke werkzaamheden in het bijzonder behartigen.

De vereniging stelt zich blijkens artikel 2 van haar statuten d.d. 6 maart 2001 ten doel: (het bevorderen van) het behouden en het beschermen van het buitendijkse schorren-, duin- en strandgebied op de uiterste zuidwestpunt van Zuid-Beveland van de Staartse Nol tot en met het oostelijk havenhoofd, genaamd "de Kaloot", alsmede, in ruimere zin, het gehele gebied dat ligt binnen de rechthoek Middelburg, Breskens, Terneuzen, Goes, alsmede Honte/Westerschelde. Tot het doel van de vereniging behoort eveneens het beschermen van mens en natuur tegen activiteiten in Vlissingen Oost/het Sloegebied.

Gelet hierop kan de vereniging worden aangeduid als belanghebbende als bedoeld in artikel 1:2 van de Awb. Aangenomen wordt dat de indiener van het beroepschrift, F. van Nieulande, door de vereniging is gemachtigd om het beroepschrift van 8 november 2011 namens de Vereniging Redt de Kaloot in te dienen.

Uit artikel 6:13 van de Awb volgt dat alleen beroep kan worden ingesteld door een belanghebbende die ingevolge artikel 3:15 van de Awb een zienswijze tegen het betreffende ontwerp-besluit voren heeft gebracht.

Het ontwerp-projectplan heeft, na voorafgaande bekendmaking door het waterschap, ter inzage gelegen in de periode van 7 maart 2011 t/m 17 april 2011. Bij brief van 12 april 2011 heeft de vereniging bij het waterschap een zienswijze met betrekking tot het ontwerp-projectplan naar voren gebracht.

De ontwerp-vergunning ingevolge artikel 19d van de Natuurbeschermingswet 1998 heeft, na voorafgaande bekendmaking door ons college, ter inzage gelegen in de periode van 21 juli 2011 t/m 31 augustus 2011. Bij brief van 3 augustus 2011 heeft de vereniging bij ons college een zienswijze met betrekking tot de ontwerp-Nb-wetvergunning naar voren gebracht.

Het besluit tot verlening van de Nb-wetvergunning is door ons college bekendgemaakt op 21 september 2011, met vermelding van de beroepsmogelijkheid gedurende zes weken na de datum van deze bekendmaking.

Het besluit tot goedkeuring van het projectplan, alsmede het mer-beoordelingsbesluit van het waterschap, is door ons college bekendgemaakt op 28 september 2011, met vermelding van de beroepsmogelijkheid gedurende zes weken na de datum van deze bekendmaking.

Het door de vereniging ingediende beroepschrift is gedateerd 8 november 2011 en bij de Raad van State ingekomen op 10 november 2011, derhalve binnen de beroepstermijn van het besluit tot goedkeuring van het projectplan en het mer-beoordelingsbesluit. Blijkens de bewoordingen van het beroepschrift is het beroep (expliciet) tegen deze besluiten gericht.

Gelet op het voorgaande achten wij het ingediende beroep tegen het besluit tot goedkeuring van het projectplan en het mer-beoordelingsbesluit ontvankelijk.

Blijkens de bewoordingen van het beroepschrift is het beroep niet (expliciet) gericht tegen het besluit tot verlening van de Nb-wetvergunning. Dit roept bij ons de vraag op of er aanknopingspunten zijn het beroep gedeeltelijk niet-ontvankelijk te verklaren, voor zover de vereniging met het beroep tevens zou (kunnen) hebben bedoeld de inhoud van de aan het waterschap verleende Nb-wetvergunning te bestrijden.

Nut en noodzaak projectplan

De vereniging voert in het beroepschrift, samengevat, aan dat sprake is van een onbegrijpelijke en onnodige dijkverzwaring. Volgens de vereniging heeft het onderhavige dijkvak geen waterkerende functie, omdat bij overstromingen het buitenwater van de Westerschelde via de haven het achterliggende havengebied zal binnenlopen. De veiligheid van het achterliggende (industrie)gebied wordt hierdoor volgens de vereniging niet verbeterd. Bij extreme verhoging van de waterstanden kan het achterliggende industriegebied geheel onderlopen, aldus de vereniging.

Overwegingen.

In de eerste plaats verwijzen wij in dit verband naar de motivering in het projectplan met betrekking tot de situatiebeschrijving (hoofdstuk 2), randvoorwaarden en uitgangspunten (hoofdstuk 3), keuze van het ontwerp (hoofdstuk 4), en het hoofdstuk Inleiding en de samenvatting van dit plan.

Verder verwijzen wij naar relevante overwegingen van het waterschap ten aanzien van de door de vereniging bij het waterschap naar voren gebrachte zienswijze ten aanzien van het ontwerp-projectplan:

"Het dijkvak Oostelijke Sloehavendam maakt geen onderdeel uit van een gesloten dijkkring, maar behoort wel tot de primaire waterkering. Naast het bieden van bescherming aan direct achter de dam gelegen industrie heeft de havendam een golfreducerende werking voor de achterliggende dijkkring. Het moment van versterking van de havendam hangt samen met de kans dat schade optreedt, de omvang van de schade en de beheersbaarheid van de schade. De schade is onbeheersbaar als het herstel na een storm niet binnen enkele weken te realiseren is. De sterkte van de steenbekleding van de Oostelijke Sloehavendam is onvoldoende. Bij de laatste storm (in 2007) is op verschillende plaatsen stormschade opgetreden. In afwachting van de uitvoering van het projectplan is alleen de stormschade hersteld.

Voor de onderhavige havendam ligt momenteel de kans op schade in de orde van grootte van 1 keer per 10 jaar. Bij zwaardere stormen (zoals die van 1953) betekent dit dat er een gerede kans bestaat dat de bekleding over grotere oppervlakten kan bezwijken. Dergelijke schade wordt als onbeheersbaar gekwalificeerd en derhalve niet toelaatbaar. Om die reden wordt de versterking van het dijkvak waarop het onderhavige projectplan betrekking heeft binnen het project zeeweringen meegenomen."

Deze overwegingen van het waterschap komen ons niet onjuist of ongegrond voor. Aanvullend overwegen wij als volgt.

Ingevolge artikel 1 van de Waterschapswet zijn waterschappen openbare lichamen welke de waterstaatkundige verzorging van een bepaald gebied ten doel hebben. Ingevolge het tweede lid betreffen de taken die tot dat doel aan waterschappen zijn of worden opgedragen, onder meer, de zorg voor het watersysteem.

Ingevolge artikel 2 van het Reglement voor het Waterschap Scheldestromen (hierna: het reglement), zoals vastgesteld bij besluit van provinciale staten van 19 juni 2009, en de bij dit reglement behorende kaart, valt het industrie- en havengebied Vlissingen-Oost en het dijkvak waarop het onderhavige projectplan betrekking heeft binnen de begrenzing van het beheergebied van het waterschap.

Ingevolge artikel 4 van het reglement is de taak van het waterschap de waterstaatkundige verzorging van zijn gebied, voor zover deze taak niet aan andere publiekrechtelijke lichamen is opgedragen. De taak omvat de zorg voor het watersysteem als bedoeld in artikel 1, tweede lid, van de Waterschapswet.

Ingevolge artikel 1, onder f, van het reglement worden waterkeringen gerekend tot het 'watersysteem'. Deze begripsomschrijving is overeenkomstig de omschrijving in dit begrip in artikel 1.1 van de Waterwet.

Ingevolge artikel 1.1 van de Waterwet wordt onder verstaan onder:

watersysteem: samenhangend geheel van een of meer oppervlaktewaterlichamen en grondwaterlichamen, met bijbehorende bergingsgebieden, waterkeringen en ondersteunende kunstwerken.

primaire waterkering: waterkering die beveiliging biedt tegen overstroming doordat deze behoort tot een dijkkring ofwel vóór een dijkkring is gelegen.

dijkkring: stelsel van primaire waterkeringen dat, al dan niet tezamen met hoge gronden, beveiliging biedt tegen overstroming, in het bijzonder door buitenwater.

buitenwater: water van een oppervlaktewaterlichaam waarvan de waterstand direct invloed ondergaat bij hoge stormvloed.

beheerder: het bevoegde bestuursorgaan van het overheidslichaam dat belast is met het beheer van een of meer afzonderlijke watersystemen of onderdelen daarvan, gericht op de in artikel 2.1 van de Waterwet genoemde doelstellingen.

De waterkering waarop het onderhavige projectplan betrekking heeft valt onder de taak en zorg van het waterschap. Het onderhavige dijkvak is in beheer bij het waterschap en is opgenomen in de legger van het waterschap als bedoeld in artikel 5.1, eerste lid, van de Waterwet. Tevens valt het dijkvak binnen de reikwijdte van de Keur van het waterschap.

Ingevolge artikel 2.1, onder a, van de Waterwet is de toepassing van deze wet gericht op onder meer voorkoming en waar nodig beperking van overstromingen en wateroverlast, in samenhang met de vervulling van maatschappelijke functies door watersystemen.

Ingevolge artikel 1.3 van de Waterwet zijn de dijkringen en de primaire waterkeringen aangegeven op de als bijlage I en IA bij deze wet behorende landkaarten.

Ingevolge artikel 2.2, eerste lid, en bijlage II van de Waterwet, is voor elke dijkkring de veiligheidsnorm aangegeven als gemiddelde overschrijdingskans per jaar van de hoogste waterstand waarop de tot directe kering van het buitenwater bestemde primaire waterkering moet zijn berekend, mede gelet op de overige het waterkerend vermogen bepalende factoren. Ten aanzien van dijkkringgebied nummer 30 (Zuid-Beveland west) staat op voormelde bijlage II een veiligheidsnorm van 1/4000 voor de primaire waterkering.

Het dijkvak waarop het onderhavige projectplan betrekking heeft, maakt deel uit van de primaire waterkering langs de Westerschelde en sluit direct aan op de primaire waterkering van dijkkring nummer 30 (Zuid-Beveland west). Dijkkring nummer 30 is bestemd tot directe kering van het buitenwater van de Westerschelde. Het onderhavige dijkvak heeft in samenhang met deze dijkkring een belangrijke waterstaatkundige functie (o.a. ten behoeve van de golfreducerende werking en stabiliteit van het voorland).

Het goed functioneren van het onderhavige dijkvak is van invloed op de factoren die het waterkerend vermogen van dijkkring nummer 30 bepalen.

Het dijkvak is mede van belang om het haven- en industriegebied Vlissingen-Oost, dat achter het onderhavige dijkvak, buiten en tegen dijkkring 30 is gelegen, een zekere beveiliging te bieden tegen directe invloed van het buitenwater. Dit gebied heeft, gelet op de zeehavenfunctie, een open verbinding met de Westerschelde en wordt als zodanig niet door een zelfstandige gesloten dijkkring beschermd tegen (overstroming door) het buitenwater van de Westerschelde.

Naar ons oordeel heeft het waterschap bij het vaststellen van het onderhavige projectplan op goede gronden bepalende betekenis kunnen toekennen aan het aspect van de risicobeheersing, uit oogpunt van de waterveiligheid in het betrokken gebied.

Gezien de belangrijke waterstaatkundige functie van het onderhavige dijkvak voor de waterveiligheid, is het dijkvak opgenomen binnen het project Zeeweringen. Binnen dit project werken Rijkswaterstaat en het waterschap samen aan de noodzakelijke versterking van relevante dijkvakken in Zeeland, die zijn gelegen langs de Wester- en Oosterschelde. Binnen het kader van het project Zeeweringen, dat is gestart in 1998 en loopt t/m 2015, komt jaarlijks de versterking van een aantal dijkvakken tot uitvoering. Het project kent een specifieke financieringsregeling voor deze versterkingswerken.

Bij de selectie van de te versterken dijkvakken wordt onder meer rekening gehouden met de uitkomsten van verrichte toetsingen en een beoordeling van de veiligheid als bedoeld in artikel 2.12, vierde lid, van de Waterwet, de veiligheidsnorm ingevolge artikel 2.2 van de Waterwet, de vastgestelde factoren ingevolge artikel 2.3, eerste lid, van de Waterwet, (o.a. hydraulische randvoorwaarden en golfbelastingen onder maatgevende omstandigheden) en de in artikel 2.6, eerste lid, van de Waterwet bedoelde technische leidraden. Uit toetsing en beoordeling is gebleken dat het dijkvak waarop het onderhavige projectplan betrekking heeft, niet voldoet aan de daaraan te stellen eisen met betrekking tot de waterkerende functie.

Onze conclusie is dat het vastgestelde en goedgekeurde projectplan voldoet aan de doelstellingen en het bepaalde in de Waterwet. Anders dan de vereniging achten wij geen termen aanwezig voor het oordeel dat dit projectplan niet noodzakelijk is.

Ontwerp-keuze projectplan en alternatieven

De vereniging voert in het beroepschrift, samengevat, aan dat, voor zover er al noodzaak zou bestaan tot dijkversterking, in plaats van het onderhavige projectplan betere alternatieven zouden bestaan, waardoor de gevolgen voor de natuur in het gebied minder groot zijn. De vereniging draagt in dit verband een aantal alternatieven aan, zowel wat betreft het tracé van de waterkering als ten aanzien van de steenbekleding van het onderhavige dijkvak en waterstaatkundige aspecten. Genoemd worden aanleg van een strekdam gecombineerd met zandsuppletie, een goede drainage van het onderhavige dijkvak, eventuele herbekleding met natuurlijke stenen en het injecteren van het inwendige dijklichaam met BiogROUT.

Overwegingen.

In de eerste plaats verwijzen wij in dit verband naar de motivering in het projectplan met betrekking tot de mogelijke oplossingen en de uiteindelijke keuze van het ontwerp van het werk en het toepasbare type steenbekleding (Hoofdstuk 4).

Verder verwijzen wij naar relevante overwegingen van het waterschap ten aanzien van de door de vereniging bij het waterschap naar voren gebrachte zienswijze ten aanzien van het ontwerp-projectplan:

"Bij de uitwerking van het projectplan (het ontwerp van de verbeteringswerken) wordt zoveel mogelijk rekening gehouden met de belangen ter plaatse, waarbij de profielaanpassing tot een minimum wordt beperkt. Door de specifieke omstandigheden van de havendam (hoog achterliggend haventerrein met een hoge freatische lijn), in combinatie met een forse golfaanval (onder maatgevende omstandigheden), voldoet alleen een (deels) gepenetreerde constructie. De door appellant in diens zienswijze voorgestelde vooroeverbestorting, is alleen van invloed op de stabiliteit van het voorland en heeft geen golfreducerende werking"

Deze overwegingen van het waterschap komen ons niet onjuist of ongegrond voor. Wij achten geen termen aanwezig om te twifelen aan het waterstaatkundig oordeel van het waterschap (de beheerder van het onderhavige dijkvak) en het projectbureau zeeveringen, met betrekking tot onderzochte alternatieven en de gemaakte ontwerp-keuze in het projectplan.

Op de overwegingen met betrekking tot de belangenafweging in het licht van de belangen van de natuur en de flora en fauna, zal hierna worden ingegaan onder het onderdeel "Gevolgen voor natuur, flora en fauna".

Onze conclusie is dat het vastgestelde en goedgekeurde projectplan steunt op een gefundeerde afweging voor de ontwerp-keuze voor de versterking van het onderhavige dijkvak. Naar ons oordeel voldoen de door de vereniging aangedragen alternatieve oplossingen niet of onvoldoende uit waterstaatkundig oogpunt, in het belang van de waterveiligheid in het betreffende gebied.

Gevolgen voor natuur, flora en fauna

De vereniging voert in het beroepschrift, samengevat, aan dat de voorgenomen dijkaanleg (waarmee kennelijk wordt bedoeld: het projectplan tot versterking van het onderhavige dijkvak) een 'volledige asfaltering behelst van het in Europa unieke estuariene natuurgebied'. Binnen deze zeldzamer wordende habitat zouden volgens de vereniging als gevolg van de uitvoering van het projectplan duinzand, worstelstelsels en flora, waaronder lagere plantensoorten en paddenstoelen, geheel verstoord worden en verloren gaan, zonder enige mogelijkheid tot natuurherstel. Bij terugplaatsing van duinzand zal het gebied voor jaren ongeschikt blijven voor de fauna die er nu voorkomt. Vanwege asfaltering zal er van de bijzondere natuur nauwelijks iets overblijven en deze ook geen kans hebben zich te herstellen, aldus de vereniging.

Overwegingen.

In de eerste plaats verwijzen wij in dit verband naar de motivering in het projectplan met betrekking tot de wijze waarop het belang van de natuur bij het projectplan is meegewogen, zoals opgenomen in de paragrafen 2.2.2 (situatiebeschrijving), 3.2.2 (randvoorwaarden), 3.3.4 (uitgangspunten), 4.2 (mogelijke oplossingen en keuze ontwerp), 5.3.2 (voorzieningen ter beperking van nadelige gevolgen), 5.4.2 (voorzieningen ter bevordering van de LNC-waarden) en 6.2 (effecten).

Uit artikel 5.4, tweede lid, van de Waterwet volgt, dat bij het projectplan rekening moet worden gehouden met de gevolgen van het werk en de wijze waarop dat zal worden uitgevoerd, en mogelijk te treffen voorzieningen gericht op het ongedaan maken of beperken van de nadelige gevolgen van het werk. Het onderhavige projectplan grenst aan het Natura 2000-gebied Westerschelde en Saeftinghe. Rekening dient te worden gehouden met de natuurwaarden in het projectgebied die op grond van de Natuurbeschermingswet 1998 en de Flora- en faunawet een beschermde status hebben.

Verder verwijzen wij naar relevante overwegingen van het waterschap ten aanzien van de door de vereniging bij het waterschap naar voren gebrachte zienswijze ten aanzien van het ontwerp-projectplan:

"De werkzaamheden zijn getoetst aan de wettelijke beschermingskaders (Natuurbeschermingswet 1998 en Flora- en faunawet). Als uitgangspunt geldt dat de aanwezige natuurwaarden ten minste moeten worden hersteld en zo mogelijk verbeterd. Op het te versterken dijktraject is een gedetailleerd onderzoek naar de aanwezige flora- en fauna uitgevoerd. De eventueel (nadelige) effecten worden zoveel mogelijk voorkomen door het nemen van mitigerende maatregelen. De mitigerende maatregelen ter voorkoming c.q. beperking van effecten op soorten en habitat, zijn beschreven in respectievelijk de soortenbeschermingstoets en de passende beoordeling. Bij het maken van de soortenbeschermingstoets en de passende beoordeling is respectievelijk rekening gehouden met de beschermingsstatus van soorten en instandhoudingsdoelstellingen van het relevante Natura-2000 gebied (Westerschelde). Tevens is bij het beoordelen van de effecten rekening gehouden met beschermende maatregelen. Uit de effectbeoordeling blijkt dat naast de standaard beschermende maatregelen voor enkele soorten (waaronder de blauwe zeedistel) aanvullende maatregelen nodig zijn. In zowel de soortenbeschermingstoets als de passende beoordeling zijn deze aanvullende maatregelen opgenomen. Op basis van het bovenstaande is het projectbureau Zeeweringen (waarin het waterschap partner is) dan ook van mening dat bij de wijze van het ontwerp en uitvoering van de (voorgenomen) werkzaamheden op een zorgvuldige wijze is rekening gehouden met de aanwezige natuurwaarden."

Deze overwegingen van het waterschap komen ons niet onjuist of ongegrond voor. Aanvullend overwegen wij als volgt.

In het kader van het projectplan en het bepaalde in de Natuurbeschermingswet 1998 is, in opdracht van het waterschap, door Grontmij een passende beoordeling ten behoeve van de voorgenomen activiteiten opgesteld.

Deze passende beoordeling is neergelegd in het rapport "Passende beoordeling Oostelijke Sloehavendam - Kaloot", met datum 26 juli 2010, en is vermeld op pag. 39 van het projectplan.

De passende beoordeling is door het waterschap aan uw Afdeling toegezonden als op de zaak betrekking hebbend stuk.

Bij besluit van 16 september 2011 heeft ons college, op basis van de door het waterschap ten behoeve van het projectplan ingediende aanvraag en de uitkomsten van de passende beoordeling, aan het waterschap een vergunning verleend ingevolge artikel 19d van de Natuurbeschermingswet 1998 (hierna: de Nb-wetvergunning).

Een kopie van deze vergunning, waarnaar wij verder verwijzen, is als bijlage bij dit verweerschrift gevoegd. In deze vergunning wordt gemotiveerd ingegaan op de door appellant bij ons college naar voren gebrachte zienswijze met betrekking tot de ontwerp-vergunning. De vergunning is inmiddels onherroepelijk.

In het kader van het projectplan en het bepaalde in de Flora- en faunawet zijn, in opdracht van het waterschap, de gevolgen van het projectplan voor aanwezige flora en fauna in het gebied door Grontmij onderzocht en beschreven in de "Soortentoets Oostelijke Sloehavendam - Kaloot", met datum 26 juli 2010. Deze soortentoets omvat een toetsing van de voorgenomen dijkverbetering langs de Westerschelde aan de Flora- en faunawet en is vermeld op pag. 39 van het projectplan.

De soortentoets is door het waterschap aan uw Afdeling toegezonden als op de zaak betrekking hebbend stuk.

Volgens de beschikbare gegevens zullen op basis van de effectenbeoordeling voor enkele soorten (waaronder de blauwe zeedistel) aanvullende maatregelen worden genomen. Er zal gewerkt worden volgens de Gedragscode Flora- en faunawet voor waterschappen. Een deel van de grond met planten en zaden wordt in depot gezet en na afloop van de werkzaamheden teruggeplaatst.

Op grond van het voorgaande is, in samenhang met het bepaalde in de Flora- en faunawet, is voor de uitvoering van het projectplan geen ontheffing krachtens artikel 75 van de Flora- en faunawet nodig.

De vereniging verwijst in het beroepschrift naar een soortgelijk werk dat is uitgevoerd bij Ritthem. Het doel, de visie, de uitgangspunten en het ontwerp waren ten aanzien van dat waterstaatswerk echter wezenlijk anders dan bij het onderhavige werk en kunnen daarom niet met elkaar worden vergeleken.

Op de overwegingen met betrekking tot de gevolgen van het projectplan in het licht van het milieu, zal hierna worden ingegaan onder het onderdeel 'mer-beoordelingsbesluit'.

Onze conclusie is dat, ten aanzien van de gevolgen van het vastgestelde en goedgekeurde projectplan voor de natuur en de flora en fauna, is gehandeld in overeenstemming met het bepaalde in de Waterwet, de Natuurbeschermingswet en de Flora- en faunawet.

Vergelijking met dossier Westerschelde Container Terminal

De vereniging maakt in het beroepschrift een vergelijking met de uitspraak van de Afdeling bestuursrecht-spraak van 16 juli 2003, zaaknummer 200205582/1 (streekplanherziening "Westerschelde Container Terminal", verder: wct). De vereniging wijst erop dat in deze zaak het besluit van provinciale staten van 4 oktober 2002 met als doel de aanleg van de wct ter plaatse van de Kaloot mogelijk te maken, werd vernietigd vanwege onvoldoende onderzoek naar alternatieve locaties, in het licht van de natuurbelangen en artikel 6 van de Habitatrichtlijn.

Overwegingen.

In zoverre de vereniging hiermee bedoelt te betogen dat uit genoemde uitspraak van de Afdeling zou volgen dat de thans in geding zijnde besluiten tot vaststelling respectievelijk goedkeuring van het projectplan tot dijkversterking in strijd zouden zijn met het recht wegens ontoereikend alternatievenonderzoek, delen wij deze mening niet.

De feiten, het doel en de gevolgen voor de in het gebied aanwezige natuurwaarden van het besluit dat in de genoemde uitspraak van de Afdeling aan de orde was, waren wezenlijk anders dan ten aanzien van het thans in geding zijnde projectplan tot dijkversterking, in het belang van de waterveiligheid.

In voormelde zaak ging het om een herziening van het Streekplan Zeeland voor het gebied rondom de haven Vlissingen-Oost. Doel van dit plan was de aanleg van de Westerschelde Container Terminal op de oever van de Westerschelde, naast de bestaande haven van Vlissingen-Oost. Het plan was opgesteld op initiatief van het Havenschap Zeeland Seaports, de beheerder van de Zeeuwse havengebieden. De afmeting van de geplande kade voor de wct was gesteld op een lengte van 2.650 meter lengte en een breedte van 500 meter. Daartoe zou 41 hectare bestaand terrein moeten worden benut en 141 hectare nieuw land moeten worden aangewezen.

Onder dergelijke omstandigheden zou het terrein van De Kaloot als natuurgebied volledig dan wel grotendeels verdwijnen. Overigens merken wij op dat het voornemen tot aanleg van de wct is opgeschort.

Onze conclusie is dat de door de vereniging gemaakte vergelijking met de uitspraak van de Afdeling bestuursrecht-spraak van 16 juli 2003, zaaknummer 200205582/1, geen aanknopingspunten bevat voor het oordeel dat de in geding zijnde besluiten tot vaststelling respectievelijk goedkeuring van het onderhavige projectplan voor vernietiging in aanmerking zouden komen.

Mer-beoordeling

Blijkens het beroepschrift is het beroep tevens gericht tegen het mer-beoordelingsbesluit. Dit besluit is, anders dan in het beroepschrift wordt gesteld, niet genomen door ons college, maar door het dagelijks bestuur van het waterschap. Het mer-beoordelingsbesluit is door ons, gelijktijdig met het door ons genomen goedkeuringbesluit van het vastgestelde projectplan, bekend gemaakt en ter inzage gelegd.

De vereniging voert, samengevat, aan dat, indien mocht worden geoordeeld dat het onderhavige deel van de kust toch op enigerlei wijze extra beschermd moet worden tegen hoog water, een milieu-effectprocedure (rapportage) noodzakelijk is, omdat sprake is van significante waarden in het plangebied.

Overwegingen.

In artikel 7.2 van de Wet milieubeheer, gelezen in samenhang met artikel 2, eerste en tweede lid, van het Besluit milieueffectrapportage 1994, zoals laatstelijk gewijzigd met ingang van 1 april 2011 (hierna: Besluit m.e.r.), en de bijlage C respectievelijk D van dit Besluit-m.e.r., is, voor zover hier van belang, geregeld voor welke activiteiten het maken van een milieu-effectrapport (m.e.r.) respectievelijk een mer-beoordeling verplicht is.

De wijziging van een primaire waterkering is een activiteit genoemd in categorie D 3.2 van het Besluit m.e.r. Om deze activiteit te ondernemen moet op grond van artikel 7.19 Wet milieubeheer worden beoordeeld of vanwege de belangrijke nadelige gevolgen die de activiteit voor het milieu kan hebben, een milieueffectrapport moet worden gemaakt.

Ingevolge het Besluit m.e.r., zoals laatstelijk gewijzigd op 1 april 2011, is de waterkeringbeheerder die ingevolge artikel 5.4 van de Waterwet een projectplan tot versterking van een primaire waterkering vaststelt, het bevoegd gezag voor de mer-beoordeling bij een voorgenomen dijkversterking.

Tot 1 april 2011 was het college van gedeputeerde staten ingevolge het Besluit m.e.r. het bevoegd gezag voor de mer-beoordeling, gekoppeld aan de goedkeuring door gedeputeerde staten ingevolge artikel 5.7 van de Waterwet van een door de waterkeringbeheerder vastgesteld projectplan tot versterking van een primaire waterkering.

Ingevolge het Besluit m.e.r., zoals laatstelijk gewijzigd met ingang van 1 april 2011, en het daarbij behorende overgangsrecht, heeft het dagelijks bestuur van het waterschap, in het kader van het projectplan, een mer-beoordelingsbesluit genomen. Dit besluit is aan ons college toegezonden bij, gemotiveerde, brief van 14 september 2011. Een kopie van dit besluit, naar de inhoud waarvan wij verwijzen, is uw Afdeling toegezonden als op de zaak betrekking hebbend stuk.

In het mer-beoordelingsbesluit is aangegeven dat is beoordeeld of sprake is van zodanige omstandigheden dat gelet op het bepaalde in het Besluit m.e.r. een milieu-effectrapport dient te worden opgesteld. Als bepaalde criteria zijn daarbij vermeld: kenmerk van de activiteit, plaats van handeling, cumulatie van effecten en kenmerken van belangrijke nadelige milieugevolgen van de activiteit. Blijkens het mer-beoordelingsbesluit is de voorgenomen uitvoering van het projectplan en de daarbij te verwachten effecten aan de hand van deze criteria getoetst. In dit verband komt betekenis toe aan de eerdergenoemde aangehaalde rapporten "Passende beoordeling Oostelijke Sloehavendam - Kaloot" en "Soortentoets Oostelijke Sloehavendam - Kaloot" van de Grontmij d.d. 26 juli 2010, en de gekozen wijze waarop het werk blijkens het projectplan zal worden uitgevoerd.

Gelet hierop is geconcludeerd dat de voorgenomen versterking van het onderhavige dijkvak Oostelijke Sloehavendam - Kaloot geen significante negatieve effecten tot gevolg zal hebben voor de gunstige staat van instandhouding - ook niet in cumulatie met andere activiteiten - als de in deze rapporten voorgestelde mitigerende maatregelen en de aanvullende maatregelen worden uitgevoerd.

Op basis van deze gegevens en de in het projectplan gemaakte afwegingen heeft het dagelijks bestuur van het waterschap bij brief van 14 september 2011 besloten dat voor de uitvoering van het onderhavige projectplan tot versterking van het onderhavige dijkvak, geen milieueffectrapport behoeft te worden opgesteld.

Op grond van het voorgaande zijn wij van oordeel, dat door het waterschap een juiste toepassing is gegeven aan het bepaalde in het Besluit-m.e.r. Wij achten in de gegeven omstandigheden geen zodanig bijzondere omstandigheden aanwezig, dat ingevolge het Besluit-m.e.r. het maken van een milieueffectrapportage ten behoeve van de voorgenomen uitvoering van het projectplan noodzakelijk zou zijn.

Onze conclusie is dat het vastgestelde en goedgekeurde projectplan is voorbereid overeenkomstig het bepaalde in het Besluit milieueffectrapportage 1994.

Tenslotte

Voor het overige verwijzen wij naar de overwegingen in het verweerschrift dat het waterschap bij uw Afdeling heeft ingediend, gedateerd 12 januari 2012. Tussen de provincie en het waterschap heeft afstemming plaatsgevonden over beide verweerschriften.

Conclusie

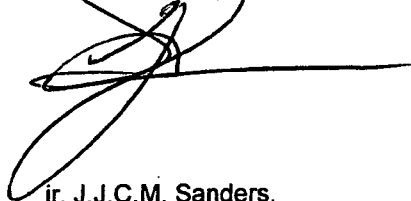
Wij zijn ons er van bewust dat de uitvoering van het vastgestelde en goedgekeurde projectplan tot versterking van het dijkvak Oostelijke Sloehavendam - Kaloot een aantal gevolgen zal hebben voor de natuurwaarden op en in de omgeving van dit dijkvak. Alles overwegende zijn wij van oordeel dat de in het geding zijnde belangen op een zorgvuldige wijze zijn afgewogen en dat het besluit tot vaststelling respectievelijk goedkeuring van het projectplan in redelijkheid kon worden genomen. Evenmin zijn deze besluiten anderszins voorbereid of genomen in strijd met het recht.

Ten aanzien van het besluit inzake de mer-beoordeling is onze conclusie gelijkloidend.

Op grond van het bovenstaande verzoeken wij u het beroep van de Vereniging Redt de Kaloot ongegrond te verklaren en de bestreden besluiten in stand te laten.

Hoogachtend,

gedeputeerde staten,
namens dezen,

ir. J.J.C.M. Sanders,
hoofd afdeling Water en Natuur.